

Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

Rapportarkivet

Innlegging av nye rapporter ved: Arve

Bergvesenet rapport nr 5158	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra ..arkiv Elkem Skorovas AS	Ekstern rapport nr	Oversendt fra Elkem Skorovas AS	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:

Tittel

Rapport rekognosering Finnkrudåma ... 10.07 -20.07 1967

Forfatter

Heimli, Per

Dato

År

22.07 1967

Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker)

Elkem Skorovas AS

Kommune

Namsskogan

Fylke

Nord-Trøndelag

Bergdistrikt

1: 50 000 kartblad

18242

1: 250 000 kartblad

Grong

Fagområde

Geologi

Dokument type

Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt)

Finnkrudåma

Råstoffgruppe

Malm/metall

Råstofftype

Cu, Zn, Kis

Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse

Registrering og beskrivelser av rustsoner i området Finnkrudåma, innsamling av stuffer og forslag til EMG-målinger. Vedlagt resultat av analyser på utvalg av stuffer, svært lite tungmetaller. Også vedlagt kart med punktplott

R A P P O R T

Rekognosering i FINKRUDANA foretatt av L.B.Lövaas og P.Heimli
i tiden 10/7-20/7 1967.

Oppdraget gikk ut på å registrere og beskrive rustsoner i området, samle stuffer, samt sette opp forslag til elektromagnetiske målinger.

Generelt: Karthenvisninger refererer til Wideröes kart "SKOROVAS 1:10000", serie E6". Av utgitte publikasjoner er benyttet "Ofstedahl, N.G.U. nr. 202", samt Foslies kart, N.G.U. blad TRONES.

Det store rustområdet består av en mengde rustsoner som alle mer eller mindre ser ut til å løpe i retning NO-SV. Det er ikke mulig med sikkerhet å finne gamle skjerp p.g.a. tildels sterk rustutvikling og forvitring over mesteparten av området.

Pkt 1. Rustsone 10 m sydøst for liten pytt. Impregnasjoner av kis. Her sees også en meget tett magnetitt i tykke bånd. Lagene er svært krøllete og har en mektighet på 20-25 cm. Stuff.

Pkt.2. En sone med tett magnetitt, 10-40 cm bred. Også linser av kvarts og magnetitt-holdig jaspis. Stuff.

Pkt. 2a. Her er blottet en ca. 2 m bred gang med magnetitt. Flere små linser i nærheten ser ut som intrusjoner i en noe skifrig grønnstein.

Pkt. 3. Topp av liten kulle. Hele toppen er rusten. Her står en gammel jernbo-lt. Her finnes sterk kisimpregnasjon i skifer (stuff A), samt enkelte årer på 5-10 cm mektighet med mer massiv kis (stuff B). Strøkretning ser ut til å være ca. 50°

Pkt 4. Lite bekkesig med meget kraftig rustutvikling.

Pkt.5. Ryggen opp fra pkt.4 er dekket av rustent forvittringsmateriale fra en skifrig, lys keratofyr med svak kisimpregnasjon. Mot toppen finnes et sterkt forvitret lag som ser ut til å bestå av grafitt. Muligens kan mye av den sterke rusten skrive seg fra dette. Stuff.

Pkt. 6. Liten haug rett nord for knekk i bekken. Gjennomsatt av rust, tildels bra kisimpregnasjoner. (Stuff A) Det finnes også magnetitt i slirer og bånd gjennom hele sonen. (Stuff B).

Pkt. 7. Nordenden av rustsone på liten rygg. Bergarten er gjennomsatt av magnetittårer og kis i tynne bånd langs hele ryggen. I pkt.7 mest magnetitt med tynne slirer av kis.

Pkt. 8. Rustflekk i steil fjellside. Bånd med impregnasjonsmalm med mektighet ca. 1,5 m. SF: 10/30° O.

Pkt. 9. En 10 m bred rustsone. Her sees impregnasjoner av kis, samt større og mindre bånd av type vasskis. Stuff.

Pkt. 10. Bra kis med mektighet 50 cm. Ovenfor denne finnes ca. 1,5 m med impregnasjoner.

Pkt. 11. Rustsone hvor det finnes en ca. 2m mektig benk med kraftige årer av magnetitt med litt kisimpregnasjoner. Sonen kan følges 60-70 m mot NØ til lite vann. Stuff.

Pkt. 12. Mellom de to små vann opptrer flere store linser eller ganger i grønnstenen. Disse gangene består vesentlig av magnetitt, ofte i intim kontakt med jaspis. Det er observert opp til 1-1,5 m mektige ganger med tett magnetitt av sedimentær karakter. Kis sees kun som ubetydelige impregnasjoner.

Pkt. 13. Rustsone på sydsiden av liten åsrygg. Kisimpregnasjoner, samt enkelte årer av tettere kis. Stuff.

Pkt. 14. Lite område med sterkt krøllete og oppknust fjell. Rust som skriver seg fra et ca. 0,5 m mektig lag med magnetitt i årer fra 1 - 5 cm.

Pkt. 15. Kraftig rustsone i bratt skrent. Fjellet er sterkt oppsprukket og utgridd. Her sees endel impregnasjoner, samt enkelte årer med mer massiv kis. Strøkretningen ser ut til å være 60° - 80°.

Pkt. 16. Her løper en liten bekk i sterkt utviklet rustsone. Ved siden av bekken ser det ut til å ha dannet seg en typisk rusthatt enkelte steder. Blotninger i bekken viser slirer og linser av tett kis i en mørk, bituminøs skifer. Mektighet ca. 2,5 m. Strøkretning: ca. 40° Stuff.

Pkt. 17. Rustsone ved nordenden av lite vann. Blotning av vasskis i en benk med mektighet 25 - 30 cm. Ellers endel impregnasjoner. Stuff.

Pkt. 18. Sone med magnetitt og kisimpregnasjoner, mektighet mellom 1 - 1,5 m. Kan følges ca. 30 m i retning NØ-SV. Et par mindre rustsoner rett sydøst fører imp-regnasjoner og tynne bånd med vasskis.

Pkt. 19. Sterkt rusten grus og fjellgrunn. Ikke mulig å komme ned til friskt fjell uten litt skyting.

Pkt. 20. Rustsone som løper ned i myr. Bergarten er en mørk skifer med litt impregnasjon av kis. Stuff.

Pkt. 21. Bergart av samme type som foregående. Stuff.

Pkt. 22. Mellom pkt. 21 og 22 er sonen for det meste overdekket. Her stikker den frem igjen ved liten bekk. Skifer av samme type som i 21.

Pkt. 23. Større blotning med en god del rust. Nederst mot vannet finnes en grafittholdig skifer med kisimpregnasjoner. Stuff. 20 m lenger oppe sterk rustutvikling uten påviselig årsak.

Pkt. 24. Rustsone på toppen av liten kulle. Her sees en linse eller gang med tett kis, ca. 20 cm bred. Stuff. Ellers endel impregnasjoner på begge sider av linsen.

Pkt. 25. Sydende av en lengre rustsone. Her løper sonen ut i liten bekk. Kun ubetydelig rustutvikling kan sees. Stuff.

Pkt. 26. Rustsonen er her 10 m bred. Tynne årer av sterkt forvitret vasskis. Dessuten endel pene impregnasjoner i skifer. Stuff.

✓ Pkt. 27. Her er blottet en ca. 25 cm mektig gang med tett kis. Stuff. Finnes også impregnasjoner av samme karakter som foregående.

Pkt. 28. Hele rustsonen stopper her brått.

Pkt. 29. Ved bekk stikker det frem en 10 m bred sone med rusten skifer. Skiferen er grå, keratofyrisk med forholdsvis svak kisimpregnasjon. SF: 65/?

Skjerp nr. 91. En forholdsvis stor rustsone ligger i nordskraningen av "Nesåfoten". Den strekker seg sydover til ca. 100 m SV for toppen. Stuff A. Øverst i skraningen sees kun impregnasjoner. Stuff B. Ca. 20 m øst for pkt. B går en 20 cm mektig gang med tett kis. Stuff C. Pkt. D ligger i et mindre rustområde hvor det finnes endel større ganger eller linser med forholdsvis tett kis. Stuff D.

Pkt E. Et område ned mot vannet er gjennomslått av flere ganger med tett kis av opp til 0,5 m mektighet.

Pkt F. Representerer en større haug hvor det finnes tett i tett med forholdsvis svake rustsoner. Kis er ikke observert. Muligens er hele haugen infisert av meget finfordelt magnetitt, noe kompassforstyrrelser tyder på.

Skjerp nr. 92. Representerer et større rustområde, dog uten områder med god rustutvikling. Det er ikke funnet annet enn impregnasjoner av kis, delvis i grønnstein, og delvis i noe lysere keratofyriske lag. Strøkretningen er 60° - 70°. Stuffer.

Opplegg til elektromagnetiske målinger.

Det henvises til kart E 6 hvor alt vedrørende målingene er tegnet inn med fiolett farve. Profilretninger, over alt 150°, er ~~xxxxxx~~ stiplet, mens basislinjer er heltrukket. Romertallene angir stikker som er satt ut.

Som utgangsprofil er valgt et som starter ved moelvbrakka. Det er satt opp en stikke 10 m SØ for brakka. Profilet gæes ca. 600 m, retning 150°. Det vil da slutte syd for en stor brattskrent.

Fra dette profilet bør det måles 3-4 profiler med 50 m avstand ned mot et profil representert ved stikke nr. I.

Profiler nordøstover fra 0-profilet vinkles ut fra basislinjen som er inntegnet. Det måles i første omgang med 50 m profilavstand. Profilene gæes som vanlig helt ut til anomaliene opphører. (Her bør man regne med profillengder på 600-700 meter).

Det er ikke praktisk mulig å kjøre mer enn 5 profiler ut fra denne basislinjen. Det siste profilet vil da passere stikke nr. II. Denne stikken står like nedenfor markerte rustflekker i bratt skrent. Herfra må det pga. terrengforholdene velges ny basislinje: linje II - III. Der hvor det er mulig bør det kjøres profiler ca. 100 meter bak basislinjen.

Stikke nr. III. Står på en liten rygg ca. 75 meter øst for lite vann. Her er nordøstre grense av det "store rustområdet". Herfra kjøres et langprofil ned til Tredjevatnet. (Øvre Nesåvatn). Etter ca. 300 meter vil profilet passere en rustsone som bør måles. Det skulle passe med en basislinje 200 meter fra stikke III.

Langprofilet (III - IV) kan muligens brukes som nordre endeprofil i en profilrekke som bør gæes opp sydover, til 75-100 meter syd for pkt. 25. Profilene må starte ved strandkanten og føres 200 meter opp. (Se kart). OK

Målinger ved skjerp nr. 91. Går ut fra stikke nr. V som står sydøst for høyde 595. Også her gæes profilene i retning 150°. Basislinje for profilene er tegnet inn. Det bør i det minste måles så langt sydvest at retningen av et profil vil skjære nordspissen av vann 584.

Konklusjon.

De undersøkelser som er gjort vil neppe lede til en særlig optimistisk vurdering av feltet som helhet. Dette til tross for rustutvikling over tildels store områder. De indikasjoner som leder til overstående konklusjon kan settes opp i følgende punkter:

1. Svært ofte finnes rustutviklinger av betydelig størrelse som kun kan henføres til ubetydelige kisimpregnasjoner i grønnskifer eller keratofyrer.

2. Den kis som opptrer i veldefinerte band er vesentlig av type "vasskis" med mektighet fra 5 - 50 cm, unntaksvis større.

3. Det finnes svært ofte en intim kontakt mellom vasskis og magnetitt.

Chr. Oftedahl sier om dette mineralselskap: (side 57). "De små forekomster har for det meste en ikke ubetydelig feltutstrekning men liten mektighet. De er geologisk sett intimt knyttet til to andre bergarter, - svart kvartsitt og magnetittmalm. I sin mest typiske utvikling finner vi alternerende lag av kis, kvartsitt og jernmalm, noen ganger med jevne overganger, noen ganger med skarpe grenser. Det er også helt utvilsomt at det finnes blandinger i alle forhold, særlig er blandingene magnetittrik kvartsitt og kvartsrik kis alminnelig."

4. I Oftedahls bok heter det bl.a. om Finnkrudåma: (side 47) "Elektromagn. rekognosering på feltet ga forholdsvis bra indikasjoner."

Disse indikasjoner må nok i stor utstrekning tilskrives de mange magnetitt-horis-onter i feltet, og ikke kis. Dette kan i tilfelle verifiseres ved å gå opp endel magnetometerprofiler i området.

Skorovas den 22. juli 1967.

Per Fein

Kommentar: Det mest O.K.

Men bruker ikke II-III som basislinje. Samme kan sikkert oppnås ved forkjølelse av profilene til ny basis på III-IV

A 10 - A 13 } Flyfoto
C 2 - C 4 }

FINNKRUDOM

Av stuffer tatt sommeren - 67 av P. Heimli og L.B. Løvås, er 6 stykker avslått biter til kjemisk analyse. Hensikten er å få en pekepinn på vasskisen innhold av Cu, Zn og S. Provene ringet inn på kartet med O. Disse prøver er tatt fra hvert sitt opptredende drag (antoner). En skulle tro at man skulle kunne oppnå et grunnlag for å skille ut ulike typer av drag.

Prøver:

EG/3A : Kisimp i skifer, "vasskis"	0,05 g
EG/8 : — " —	0,12 g ?
EG/10 : Sjøen som kompakt kis. py. po. (epu?)	0,02 g merkelig
EG/24 : Kis imp i skifer, "vasskis"	0,05 g
EG/27 : "Vasskis"	0,04
EG/Skjerp 91D: Delvasskis, delv po	0,02

Prøver er ikke særlig representative.

A. Henningsen

23.1.68

A. Haugen.

Analyserapport nr. 33

[illegible]

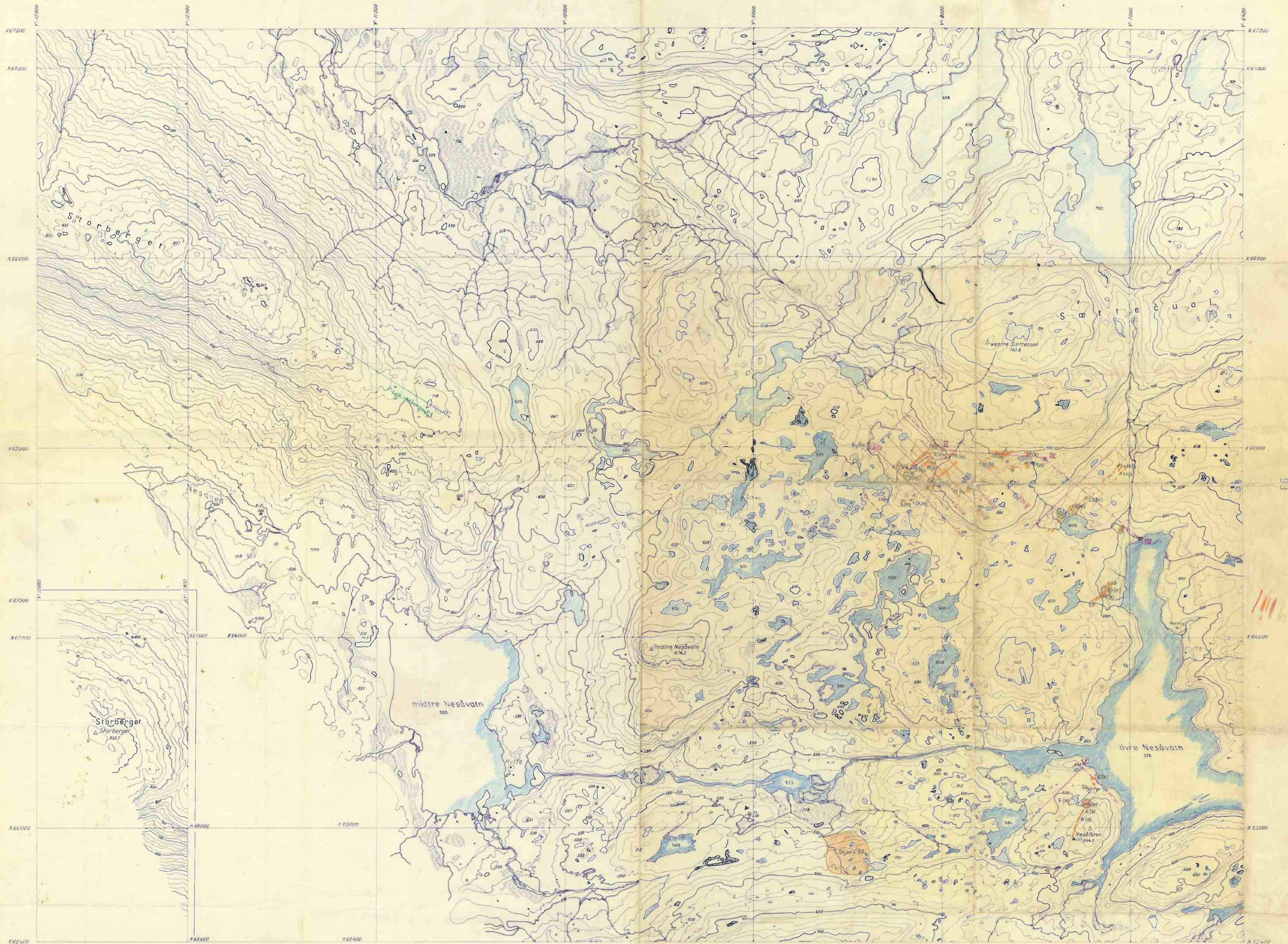
klemike

A. Hagen.

Analyserapport nr. 33

[illegible]

H. O. L.
kjemiker

Konstruert av Widerøes Flyveselskap og Polarfly 1/6
 på grunnlag av fotografier opprutt sept 1956 - aug 1957.

D 11/908